

Põhikohtuasja pooled

Hageja: ProRail NV

Kostjad: Xpedys NV, DB Schenker Rail Nederland NV, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV, FAG Kugelfischer GmbH

Ese

Eelotsusetaotlus — Hof van Cassatie van België — Nõukogu 28. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1206/2001 liikmesriikide kohtute vahelise koostöö kohta tõendite kogumisel tsiviil- ja kaubandusajades (EÜT L 174, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 121) artikli 1 ja artikli 17 ning nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (Brüsseli I määrus) (EÜT L 12, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 42) artikli 33 lõike 1 tõlgendamine — Tõendite vahetu kogumine hageja liikmesriigi kohtu poolt — Liikmesriigi kohtu poolt eksperdi nimetamine ja talle sellise ülesande andmine, mida tuleb täita osaliselt asjaomase kohtu tegevuspiirkonnas ja osaliselt mõne muu liikmesriigi territooriumil — Asjaolu, kas määruse nr 1206/2001 artiklis 17 ettenähtud korra kohaldamine on kohustuslik või mitte

Resolutsioon

Nõukogu 28. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1206/2001 liikmesriikide kohtute vahelise koostöö kohta tõendite kogumisel tsiviil- ja kaubandusajades artikli 1 lõike 1 punkti b ja artiklit 17 tuleb tõlgendada nii, et ühe liikmesriigi kohus, kes soovib, et eksperdile usaldatud tõendite kogumine toimuks teise liikmesriigi territooriumil, ei ole tingimata kohustatud rakendama neid sätteid tõendite kogumise kohta selleks, et tal oleks võimalik määrata tõendite kogumine sellisel viisil.

(¹) ELT C 269, 10.9.2011.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 26. veebruari 2013. aasta otsus (Tribunal Constitucional Madrid (Hispaania) eelotsusetaotlus) — kriminaalasi Stefano Melloni süüdistuses

(Kohtuasi C-399/11) (¹)

(Politseikoostöö ja õiguslane koostöö kriminaalasjades — Euroopa vahistamismäärus — Liikmesriikidevaheline üleandmiskord — Otsused, mis tehakse pärast kohtulikku arutelu, millele asjaomane isik isiklikult ei ilmunud — Tagaselja määratud karistuse täitmisele pööramine — Kohtuotsuse teistmise võimalus)

(2013/C 114/16)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Constitucional Madrid

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Stefano Melloni

Kostja: Ministerio Fiscal

Ese

Eelotsusetaotlus — Tribunal Constitucional Madrid — Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsuse 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta (EÜT L 190, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 34), mida on muudetud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta raamotsusega 2009/299/JSK, millega muudetakse raamotsuseid 2002/584/JSK, 2005/214/JSK, 2006/783/JSK, 2008/909/JSK ning 2008/947/JSK, edendades seeläbi isikute menetlusõigusi ja tõhustades selliste otsuste vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamist, mis tehakse, kui asjaomane isik ei viibi isiklikult kohtulikult arutelul (ELT L 81, lk 24), artikli 4a ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklite 47, 48 ja 53 tõlgendamine — Otsused, mis on tehtud menetluses, millest huvitatud isik isiklikult osa ei võtnud — Tagaseljaotsusega määratud karistuse täitmine — Võimalus otsus üle vaadata

Resolutsioon

1. Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsuse 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta, mida on muudetud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta raamotsusega 2009/299/JSK, artikli 4a lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus, kui vahistamismäärust täitev õigusasutus kohaldab samas sättes täpsustatud juhtudel karistuse täitmisele pööramiseks tehtud Euroopa vahistamismääruse täitmise suhtes tingimust, et tagaselja tehtud süüdimõistvat otsust peab saama vahistamismääruse teinud liikmesriigis teista.
2. Raamotsuse 2002/584, mida on muudetud raamotsusega 2009/299, artikli 4a lõige 1 on kooskõlas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklist 47 ja artikli 48 lõikest 2 tulenevate nõuetega.
3. Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 53 tuleb tõlgendada nii, et see ei luba liikmesriigil kohaldada tagaselja süüdi mõistetud isiku üleandmise suhtes tingimust, et vahistamismääruse teinud liikmesriigis peab saama süüdimõistmist teista, selleks et vältida selle liikmesriigi põhiseadusega tagatud õiguse õiglasele kohtulikule arutamisele ja kaitseõiguste rikkumist.

(¹) ELT C 290, 1.10.2011.